ఎదురులేని మనిషి

ఎన్టీఆర్ జీవితచరిత్ర

– డా. నందమూరి లక్ష్మీపార్వతి

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

ఆర్ద్రమైన కళ్ళతో, తారకరాముడు కూడా స్వచ్ఛమైన మనస్సుతో..

"మిమ్మల్ని మీ సలహాను నేను తప్పుగా ఎప్పుడూ భావించలేదు. ఒక అన్నగా నా అభివృద్ధిని ఆకాంక్షిస్తున్న మీకు నా కృతజ్ఞతలు. నిజంగానే నేననుకున్న గమ్యం చేరినప్పుడు మిమ్మల్ని కలుస్తాను ఉంటాను. శలవ్" అందరూ వీడ్కోలు చెప్పారు. తారకరాముడు మళ్ళీ మద్రాసు వచ్చేశాడు. సుబ్బారావుగారి పల్లెటూరి పిల్ల, ప్రసాదుగారి మనదేశం సినిమాలు మొదలయ్యాయి.

మనదేశం పిక్చర్లో సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ పాత్ర చాలా చిన్నపాత్ర. తారకరాముడికి ఆ పాత్ర వేయటం మనసుకి బాధగా వున్నా కష్టపడి కింది నుండి పైకి పోవాలనే దృక్పథం ఉన్నవాడు కనుక మనసుకు సర్దిచెప్పుకున్నాడు.

ఆ రోజు షూటింగ్ మొదలయింది. ప్రసాదు సుబ్బారావుని కూడా రమ్మని పిలిచారు షూటింగ్ చూడటానికి. అందరూ వచ్చి కూర్చున్నారు. మొదటిసారిగా మేకప్‌లో కెమెరా ముందు నిల్చున్నాడు తారకరాముడు. అంతకుముందే ప్రసాదు సన్నివేశాన్ని గురించి ఒకటికి నాలుగు సార్లు వివరంగా చెప్పారు. దేశభక్తులయిన కొంతమంది స్వాతంత్రోద్యమ నాయకులను లాఠీ ఛార్జీ చేస్తూ తరిమెయ్యటం, అదీ దృశ్యం. షాట్ రెడీ అయింది. ఉద్యమ వీరులు నినాదాలు చేస్తూ కెమెరా ముందుకు వచ్చారు.

ప్రసాదు 'యాక్షన్ రెడీ' అని అరిచారు. కెమెరా స్టార్టయింది. ఇక తారకరాముడు అన్ని మర్చిపోయాడు. వాళ్ళను తరుముతూ కెమెరా దాటి, గేటు దాటి రోడ్డు మీదకు వెళ్ళిపోయాడు.

అతని కోపాన్ని చూసి దేశభక్తుల వేషం వేసిన వాళ్ళంతా నిజంగా పారిపోయారు. ప్రసాదు తల పట్టుకున్నాడు చాలాకోపంగా.

"ఏమిటయ్యా ఇది? యాక్షన్ చెయ్యమన్నాను కానీ నిజంగానే తరిమేస్తే ఎట్లా? ఇది సినిమా, నిజం ఇన్స్పెక్టరులా ప్రవర్తిస్తున్నారు. చూడు వాళ్ళకు దెబ్బలు కూడా తగిలాయి" అన్నాడు.

"సారీ సార్. నిజంగానే ఆ పాత్రలో లీనమయ్యాను. నేను పోలీసు ఆఫీసర్ని. నాకిచ్చిన ఆదేశాల ప్రకారం వాళ్ళను కొట్టాను. అది నిజంగా జరిగినట్టు ఉండాలి. నేననుకున్నదంతే" అని సమాధానం చెప్పాడు. అక్కడున్న వాళ్ళంతా నవ్వేశారు.

ప్రసాదు కూడా నవ్వుతూ "ఈరోజు షూటింగ్ కేన్సిల్. ఆ పోయినవాళ్ళు రేపటికైనా వస్తారో రారో" అన్నాడు. తారకరాముడేమీ మాట్లాడలేదు.

"కనీసం ఆపండి ఆపండి అని అరిచాను. అదయినా వినిపించిందా?"

"లేదుసార్! నాకు వేరే మనుష్యుల మాట లు ఏమీ పట్టలేదు. నా సన్నివేశం తప్ప."

తారకరాముడి సమాధానాలో అర్థం, ఏకాగ్రత కనిపించింది.

సడలని సహనం

పారిశ్రామిక విప్లవానంతరం అన్ని రంగాలతోపాటు సాహిత్య రంగంలో కూడా గొప్ప మార్పు వచ్చింది. క్రమంగా కాల్పనిక వాదానికి ప్రాధాన్యత తగ్గి అభ్యుదయ సాహిత్యానికి ప్రాధాన్యత పెరిగింది. నింగిని విడిచి నేలమీద చూడటం మొదలు పెట్టారు కవులు. ఉత్తమ వంశస్థులే కాదు అట్టడుగు వర్గాల్లో కూడా కథా వస్తువుంది. కథానాయకులున్నారు అనే వాస్తవాన్ని గ్రహించారు. సమాజంలోని అనేక సమస్యలు కళ్ళముందు నిలబడ్డాయి. ముఖ్యంగా స్వాతంత్ర్య ఉద్యమం కుల, మత తత్వాలను కొంచెం దూరం చేస్తున్నది. సనాతన కుటుంబాల్లో నుండే సంస్కరణ వాదులు అభ్యుదయ పథంగా ఆవిర్భవించారు. సాంఘిక దురాచారాలయిన అస్పృశ్యత, బాల్యవివాహాలపై తిరుగుబాటు మొదలయింది. ప్రతి ఒక్కరిలో దేశభక్తి పెచ్చు పెరిగింది.

ఈ ప్రభావం సినిమా రంగం మీద కూడా పడింది. పురాణాలకు, జానపదాలకు ప్రాధాన్యత వున్న చిత్రసీమలో కొత్త పంథా మొదలయింది. అభ్యుదయ వాదుల నూతన సంస్కరణలు సినిమాల ద్వారా సమాజానికి అందించాలనే ఆలోచన మొదలయ్యింది. ఈ నూతన వికాసానికి ఊపిరి పోసిన వారు గూడవల్లి రామబ్రహ్మం, మరొకరు బి.ఎన్.రెడ్డి. చిత్రరంగంలో వచ్చిన మార్పులకు అండగా నిలబడ్డవారిలో కె.వి.రెడ్డికూడా మరొకరు.

గూడవల్లి రామబ్రహ్మం తీసిన 'మాలపిల్ల' గొప్ప సంచలనం. అడుగడుగున కులతత్వాన్ని జీర్ణించుకున్న ఆనాటి సమాజానికి ఈ సినిమా జీర్ణించుకోవటం కొంచెం కష్టమే అయినా ఆయన ధైర్యం, సాహసం అభ్యుదయ వాదుల మన్ననలందు కున్నది. జమిందారి విధానాల మీద తిరుగుబాటుగా 'రైతుబిడ్డ' సినిమా మరో సంచలనం. బి.ఎన్.రెడ్డి దేవత సినిమా కూడా వర్ణాంతర వివాహాలకు ప్రాధాన్యత కలిగిందే. ఇటువంటి మార్పులతో చిత్రరంగం నడుస్తున్న సమయంలోనే ఎల్.వి.ప్రసాద్ సినీరంగప్రవేశం చేశాడు.

ప్రసాద్ పుట్టిన ఊరు ఏలూరు. చిన్న వయసులోనే బొంబాయికి పారిపోయి అక్కడ ఆ పనీ ఈ పనీ చేస్తూ స్టూడియోలో లైట్‌బాయ్‌గా చేరిపోయాడు. చాలా కాలం అక్కడ పనిచేస్తూ సినిమాలు తీయటం క్షుణ్ణంగా పరిశీలించాడు.

ఆ సమయంలో హెచ్.ఎం.రెడ్డికి పెద్ద పేరుంది. ఆయన ఒకసారి బొంబాయి వెళ్ళినప్పుడు తెలుగువాడయిన ప్రసాదు ఆయన దృష్టిలో పడ్డాడు. తన దగ్గర అసిస్టెంట్ డైరెక్టరుగా పనిచేయటానికి మద్రాసు తీసుకొచ్చేశారు. ప్రసాద్‌లో వున్న సమర్ధత చిత్రసీమ గుర్తిస్తుండగా ఒక సంఘటన జరిగింది.

రామబ్రహ్మం బ్రహ్మనాయుడి చాపకూటి సిద్ధాంతాన్ని, కులాలకతీతమైన మానవతా దృక్పథాన్ని అద్భుతంగా చిత్రించాలని 'పల్నాటి యుద్ధం' సినిమాకి రంగం సిద్ధం చేశారు. ఎంతో దీక్షగా ఆరోగ్యాన్ని లెక్కచేయకుండా తొందరగా పూర్తిచేయాలని తీస్తుండగా ఆరోగ్యం దెబ్బతిని హఠాత్తుగా చనిపోయారు.

అప్పటికి సినిమా సగం మాత్రమే పూర్తయింది. ఇంకా మిగిలిన పిక్చరు పూర్తికావాలంటే దానికి సమర్ధులెవరు అన్న ప్రశ్న వచ్చినప్పుడు రామబ్రహ్మంలో వున్న ఆదర్శాలు, అభ్యుదయ భావాలు ప్రసాద్‌లో ఉండటంతో దాని పూర్తి బాధ్యత అప్పగించారు. ప్రసాద్ దర్శకత్వంలో పల్నాటి యుద్ధం సర్వాంగ సుందరంగా రూపుదిద్దుకున్నది. మంచి డైరెక్టరు అనే పేరు కూడా సంపాదించుకున్నాడు. ఆ విధంగ దర్శకుల కోవలోకి చేరిపోయాడు.

ప్రసాదు అంటే యువకులందరికీ మంచి క్రేజు. బాగా చదువుకున్న కమ్యూనిస్ట్ కుర్రాళ్ళంతా ఫీల్డుకు వచ్చేశారు. దాంతో సినిమాల్లోనే నూతన శకం ప్రారంభమయింది. అది ప్రసాద్ యుగమని చెప్పొచ్చు. తారకరాముడికి కూడా ఆయనంటే చాలా గౌరవం. ప్రసాద్‌కి కూడా తారకరాముడంటే ఎంతో అభిమానం. ఆయన కనపడ్డవాళ్ళందరిని పరిచయం చేస్తూనే ఉన్నాడు.

హోటల్ ఖర్చు ఎక్కువ కావటంతో తారకరాముడు శోభనాచల స్టూడియోకి దగ్గరలో ఒక ఇల్లు అద్దెకు తీసుకున్నాడు. అద్దె ఇరవై రూపాయలు. నాలుగు గదులు, పెద్ద లోగిలి. ఆ గదిలో తారకరాముడితో పాటు తాతినేని ప్రకాశరావు, టి.వీరాజు, క్లాసుమేట్ వెంకటరత్నం మరో సహదర్శకులు కలసి ఉండేవాళ్ళు. అప్పుడప్పుడు ఆత్రేయ వచ్చి పాటలు రాసుకుంటుండేవాడు.

సుబ్బారావు దర్శకత్వంలో 'పల్లెటూరిపిల్ల' పిక్చర్ ప్రారంభమయింది. నటనలో సహజత్వం చూపించాలని తారకరాముడు తాపత్రయపడేవాడు.

సినిమా శోభనాచల స్టూడియోలో మొదలుపెట్టారు. పిక్చరులో కథానాయకి అంజలి "మంచి పేరున్న కథానాయకి పక్కన హీరో కొత్తవాడంట. ఈ సినిమా ఎలా వుంటుందో ఏమో?" అందరూ గుసగుసలు.

"ఎర్రగా, బుర్రగా వుంటే సరిపోతుందా? అనుభవం వున్న హీరోయిన్ ప్రక్కన నటించడం అంటే మాటలా. సుబ్బారావు తొందరపడుతున్నారేమో?"

రకరకాల వాఖ్యలు వింటూ సెట్‌లోకి అడుగుపెట్టాడు తారకరాముడు. తన హీరోని కళ్ళనిండుగా చూసుకున్నాడు సుబ్బారావు. మెడ కొంచెం పొడవైనట్టు వున్నదే అనుకున్నాడు ప్రసాద్.

షూటింగ్ ప్రారంభమయింది. ఆవేశం ఎక్కువగానే ఉన్నా దర్శకుడి సూచనలను చక్కగా ఫాలో అవుతూ నటనలో జీవిస్తున్న తారకరాముడిని చూసి సుబ్బారావు గర్వపడ్డాడు. అతడి రూపం కూడా ఆయనకు చాలా ముచ్చటే. ఒకసారి రేలంగి వెంకట్రామయ్యని సుబ్బారావు అడిగారు. "మా హీరో బాగున్నాడు కదూ" అని.

"అదేనయ్యా నా బాధ. మీ హీరోని చూస్తే నాకు చాలా ఈర్ష్యగా అనిపిస్తున్నది"

"మీకు బాధెందుకు?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"ఎందుకేమిటయ్యా? అంత అందమైన ముఖం చూస్తూ మా ముఖాలు ఇంకెవరు చూస్తారనే బాధ" ఆ మాటలకు అందరూ మనస్ఫూర్తిగా నవ్వారు.

రోజులు గడిచిపోతున్నాయి. బాగా నటిస్తున్నాడు అనే పేరు వచ్చింది. తారకరాముడి పట్టుదల, సన్నివేశం బాగా ఎఫెక్ట్ రావటం కోసం ఎంత కష్టపడతాడనేది ఒక సంఘటన ద్వారా అందరికి అర్థమయింది.

ఆ రోజుకూడా అనుకున్న సమయానికి షూటింగ్ ప్రారంభమయింది. ఆరోజు సన్నివేశం హీరోను హీరోయిన్ కొట్టాలి. అంజలికి మనసులో కొంచెం బెరుకుగా ఉన్నది. చెట్టంత మనిషిని పిడికెడున్న తను కొట్టడం కష్టమే. పైగా హీరో కొత్త. ఏమన్నా అనుకుంటాడేమోనని సందేహంగానే తారకరాముడిని అడిగింది.

"ఈరోజు మిమ్మల్ని కొట్టే సన్నివేశం వుంది ఏమీ అనుకోరుగా?"

"భలేవారే నామీద కోపం ఎందుకుంటుంది. సన్నివేశం గదా. మీరేమీ అనుకోకుండా కొట్టండి. చిత్రీకరణ అద్భుతంగా ఉండాలి. ఏం మొహమాటం వద్దు" ఆమె స్థిమితపడింది.

సన్నివేశం ప్రారంభమయింది. హీరోయిన్ హీరోను ఛెళ్ళున కొట్టాలి. ఆ దృశ్యం సరిగ్గా చిత్రీకరించకపోయినందువల్ల అంజలి తొమ్మిదిసార్లు చెంపమీద ఛెళ్ళుమనిపించినా అప్పటికీ సుబ్బారవు ఓ.కే. చెయ్యలేదు. దాంతో అంజలి చాలా బాధపడుతూ కళ్ళనీళ్ళు పర్యంతమవుతూ.

'సారీ సుబ్బారావుగారూ! నేను వారిని ఇక కొట్టలేనండి. వారి చెంపచూడండి ఎలా ఎర్రగ కందిపోయిందో. ఇక నావల్ల కాదు. ఎలాగో సరిచేయండి"

"మేడమ్, మీరేమీ వర్రీకావద్దు. డైరెక్టరుగారికి పూర్తిగా నచ్చేవరకు ఎన్నిసార్లయినా కొట్టండి. నాకేం బాధలేదు. సన్నివేశం బాగుండాలి అంతే. ప్లీజ్ మరోసారి కొట్టండి ఊఁ"

తారకరాముడు ముందుకొచ్చాడు. అంత ఆవేశపరుడయినా ఆ యువకుడిలోని పట్టుదల, ఓర్పు అందరి అభిప్రాయాలను తల్లకిందులు చేశాయి. అప్పటివరకు తేలిగ్గా భావిస్తున్న వాళ్ళు ఇతను తప్పకుండా పైకి ఎదుగుతాడు అనుకున్నారు.

ఈ సినిమా జరుగుతుండగానే మరికొన్ని సినిమాల కోసం ప్రసాద్ కొంతమందితో పరిచయం చేశాడు. వారిలో హెచ్.ఎంరెడ్డి ఒకరు. వీరికి, బి.ఎన్.రెడ్డికి మంచి పేరున్నది. ఆయన తప్పకుండా తన సినిమాలో హీరో వేషం ఇస్తానని చెప్పాడు. అప్పట్లో ఆయన గృహలక్ష్మి, తెనాలి రామకృష్ణ, సత్యమేవజయంలాంటి మంచి చిత్రాలు తీసి బాగా పేరు సంపాదించుకున్నాడు.

"ఎప్పుడు కలవమంటారు?" తారకరాముడు అడిగాడు.

"ఈరోజు చాలా బిజీగా ఉన్నాను. రేపు ఉదయం ఏడున్నరగంటలకి ఆఫీసులోకానీ, ఇంటిలో కానీ కలువు."

"సరే సార్. రేపు వస్తాను సెలవ్" తారకరాముడూ రూమ్ కొచ్చేసాడు.

మరుసటి రోజు అంతదూరం నడిచి సరిగ్గా 7.25 నిమిషాలకు గేటు దగ్గరకు చేరుకున్నాడు. సరిగ్గా ఏడున్నరకాగానే లోపలికి అడుగుపెట్టి -

"నమస్కారం సార్" అన్నాడు.

ఆయన తలెత్తి చూసి "మీరా? ఏడున్నరకు రమ్మన్నాను కదూ. అరె అంత ఖచ్చితంగా ఎలా వచ్చేసారు. నిమిషం తేడాలేకుండా వెరీగుడ్ మంచి పంక్చ్యువాలిటీ. ఓ.కె. ఈరోజు అనుకోకుండా అర్జంటు పనొకటొచ్చింది. రేపు మధ్యాహ్నం దాటాక నాలుగు గంటలకు ఓసారి వస్తే ఫైనల్ చేద్దాం. సరేనా?"

"సరే సార్. ఎక్కడ కలవమంటారు?"

"సరాసరి స్టూడియోకి వచ్చేసెయ్యి"

"వస్తాను సార్" వెళ్ళిపోయాడు.

మరునాడు సరిగ్గా నాలుగు గంటలకు స్టూడియోలో కలిస్తే.

"వచ్చావా? చూడు ఈ రోజు ఎవరో వచ్చారు. ఎల్లుండి రాగలవా?"

"అలాగే వస్తాను"

ఈ విధంగా సంవత్సరం పర్యంతం హెచ్.ఎంరెడ్డి తారకరాముడిని తన చుట్టూ తిప్పుకున్నాడు తప్ప వేషం ఇవ్వలేదు. అయినా అంతదూరం నడచిపోయి, ఓపిగ్గా నడచివస్తూనే ఉన్నాడు. ఏనాడూ విసుక్కోలేదు. చెప్పిన టైమ్‌కు వెళ్ళకుండా ఉండలేదు.

మధ్య మధ్య కొన్ని డైలాగ్స్ ఇచ్చి అనమనేవారు. వాటిని అన్నాక మెచ్చుకున్నారు. కానీ వేషం మాత్రం ఇవ్వలేదు. కానీ లోపల్లోపల అతని ఓర్పుకు, టైమ్ పంక్చువాలిటీకి ఆయనెంతో ఆశ్చర్యపడుతుండేవాడు.

తారకరాముడు విడిసమయాల్లో ప్రసాద్ సలహామీద ఇతర షూటింగ్‌లకు వెళ్ళి శ్రద్ధగా వారి నటన గమనిస్తుండేవాడు. ప్రతినిమిషం మహానటుడు కావాలని శ్రమపడుతున్న తారకం బాబును చూస్తే అందరికి ఎంతో అభిమానం, గౌరవం. ఎంత అందం, నటన వున్నా అవకాశాలు మాత్రం రావటంలేదు. అయినా ఓర్పును విడిచిపెట్టటంలేదు. ఆ రోజు పల్లెటూరి పిల్ల సినిమాలో ఒక సన్నివేశానికి

చిత్రీకరణ జరుగుతున్నది. పొగరెక్కిన ఎద్దుతో హీరో పోట్లాడాలి. ముందు నాగేశ్వరరావు ఎద్దుతో తలపడితే ఆయనను కాపాడటానికి తారకరాముడు వెళ్ళి దానితో తలపడాలి. అదీ దృశ్యం. జెర్సీ జాతి ఎద్దు. రోజూ దానితో కాసేపు పోట్లాడుతూ దానిని మాలిమి చేసుకున్నాడు కూడా. ఆ సన్నివేశానికి ముందు సుబ్బారావు చెప్పాడు అది ప్రమాదకర సన్నివేశం, డూప్ పెడతానని. కానీ సహజంగా ఉండదని తారకరాముడు వద్దన్నాడు.

దృశ్యం ప్రారంభమయింది. అక్కినేని వెళ్ళి దానితో పోట్లాడుతున్నట్టు నటిస్తున్నాడు. ఆ సమయంలో తారకరాముడు వచ్చి నాగేశ్వరరావును పక్కకు తోసి తానే పోరాడటానికి నిలబడ్డాడు. అందరూ కుతూహలంగా చూస్తున్నారు. కెమెరా సిద్ధంగా ఉంది. డైరెక్టర్ ఓ.కే చెప్పాడు. ఆయన చెప్పిన ప్రకారం ఒకచేత్తో దానిముక్కును పట్టుకుని మరో చేత్తో కొమ్ము పట్టుకుని పోరాడాలి.

తారకరాముడావిధంగానే పోరాడుతుండగా చెయ్యి ముక్కుమీద నుండి తప్పిపోయింది. ఎద్దు కోపంతో చెలరేగింది. ఇక అసలు నిజమైన పోరాటం ప్రారంభమయింది. వాస్తవాన్ని గ్రహించిన సుబ్బారావు ఆందోళన పడుతున్నారు. తారకరాముడికయితే అది సినిమా సీనులో నటిస్తున్నాననే విషయం మర్చిపోయాడు. ఎవరికి వాళ్ళే ఆత్మరక్షణా ప్రయత్నంలో తీవ్రంగా పోరాడుతున్నారు. తారకరాముడి కాలు కొంచెం జారడంతో ఎదు కొమ్ములతో ఒక్క కుమ్ము కుమ్మి ఒక మూలకు విసిరేసింది. దాంతో ఆయన కిందపడ్డాడు. శరీరం బరువంతా కుడిచేతిమీద పడటంతో చెయ్యి విరిగింది. ఎద్దు పారిపోయింది.

అందరూ పరుగెత్తుకొచ్చారు. అంత దెబ్బతగిలినా తారకరాముడు అబ్బా అనలేదు.

"షూటింగ్ కానీండి సార్" అంటున్న తారకరాముడివైపు అందరూ నోళ్ళు వెళ్ళబెట్టి చూసారు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments